

INGEZONDEN.

OORGBREKEN BIJ DE GENEESKUNDIGE KEURING.

Aldus zou de titel behooren te luiden, wilden wij den zin en den inhoud weêrgeven van het debat op 30 Sept. j.l. door mij ingeleid (zie n°. 22, 1892 van dit *Tijdschrift*: „Oorgebreken bij de militie-keuring.” door Dr. H. ZWAARDEMAKER). De onduidelijkheden in het reglement waren voor mij slechts kleine nevenzaak; de in n°. 22 geciteerde circulaire van den Heer Inspecteur van den Geneeskundigen Dienst der Landmacht, uitgegeven 19 Oct. jl., is mij onbekend, doch schijnt in *dat* opzicht een veilig richtsnoer te zijn; kennisneming daarvan komt mij derhalve zoowel voor burger- als voor militaire artsen nuttig en noodig voor; de keuring toch wordt door *beiden* verricht.

De door mij aan de orde gestelde en geopperde bezwaren tegen de keuring, zooals die thans (althans hier en daar) plaats vindt, zijn in hoofdzaak van tweeërlei aard

A. Bij den milicien of schutterplichtige wordt vaak simulatie verondersteld, die, bij eenigermate kennis van otiatrische diagnostiek, in veel gevallen zou blijken niet te bestaan; — gemakshalve (*nl. voor den arts*) wordt dan de persoon ter observatie ingelijfd.

B. Bij den aspirant-vrijwilliger daarentegen wordt vaak oorlijden aangenomen en hij derhalve afgekeurd, terwijl eenig oorlijden in dien graad of van dien aard niet bestaat, dat zijn gewenschte carrière daardoor moet vervallen.

Wel is waar staat den sub A genoemde de weg open tot herkeuring bij Gedeputeerde Staten, doch: welke is de waarborg dat aldaar recht zal worden verkregen?

Men versta mij wel: er zullen gevallen blijven bestaan, waarin POLITZER, MOOS, URBANTSCHITZ, SCHWARTZE, RÖHRER en nog zoovelen meer, gezamenlijk in twijfel zouden zijn of simulatie al dan niet geheel is uit te sluiten; de volmaaktheid en alwetendheid mag ook in deze niet worden geëischt; in de gevallen echter, waar de arts gerekend mag worden de techniek en diagnostiek van oorlijden meester te zijn, moet bij keuring gerezen *twijfel* m. i. bij *aspirant-vrijwilligers* tot afkeuring, zij het soms voorloopige (recht op hooger beroep moet steeds bestaan!) — bij *dienstplichtigen*, tot goedkeuring, zij het voorwaardelijke, — leiden.

Zoolang echter de staat geen duidelijker blijken geeft, dat hij technische en diagnostische kennis van oorlijden bij iederen arts eischt, zou ik van zijn kant op andere wijze voorziening eischen.

Als ik mij niet bedrieg betreft de herkeuring voor Gedeputeerde Staten een groot percentage oorlijders, die van simulatie worden verdacht, terwijl enkelen deze herkeuring niet vragen, omdat ze al vermoeden, dat het hun toch niet baten zou.

In gemoede aan ieder arts deze vragen: *z.* mag in casu billijkerwijze veel van de herkeuring voor den cliënt worden verwacht? *β.* zou de uitspraak

niet gaarne door velen uwer worden overgelaten aan collegae meer met otiatric vertruwd?

Omgekeerd zal de arts, die zich meer uitsluitend met otiatric bezig houdt, gaarne de beslissing over de ziekte van inwendige organen als anderszins aan U, als beter bevoegde, toevertruwd zien.

Practisch, ik weet het al te goed, erkent de Staat geen specialisten, omdat daarvoor niet een examen wordt geëischt; — een ieder kan zich zóó noemen.

Blijken van kennis van oogheekunde eischt de Staat bij het arts-examen; van daar, dat op dat gebied wellicht geen grove onbillijkheden bij de keuring worden begaan.

Anders was en is het in facto thans op dat van oorheekunde; die toestand mag en kan dan ook niet worden bestendig; ter wille der rechtvaardigheid worde daarvan op eenigerlei wijze te gemoet gekomen.

Kan als overgangsmaatregel niet in iedere provincie (of voor 2 of 3 provinciën gecombineerd, of hoe dan ook) een Commissie worden benoemd, of althans personen worden gekozen voor de door mij bedoelde gevallen (en er zijn misschien ook andere terreinen waarvoor dit nuttig kan zijn), personen van wie mag worden verondersteld, op welke gronden dan ook, dat zij althans geen vreemdelingen zijn op het gebied der otiatric? (Wellicht weet de lezer een beteren weg aan te geven; dat was zelfs mijn heimelijke hoop, eerst bij inleiding van het debat, — ze blijft het ook thans!).

Bij gebleken kennis van otiatric van den arts zou de door mij gewenschte maatregel weer vervallen, — zou ik ze althans niet als zoodanig wenschen te opperen; — waar mij echter is gebleken, dat onder burger- en militaire artsen, in de laatste 5 jaren geëxamineerd, eenigen voorkomen, die nooit een trommelvlies in vivo zagen of leerden onderzoeken, is verbetering, hoe ook: *eisch*.

Ten slotte nog dit: Behalve tot het billijk ten uitvoer brengen der militaire keuring moet van Staatswege meer op kennis van otiatric worden gelet bij den arts:

zal deze voorkomen dat, zooals thans helaas zoo veelvuldig het geval is, zoovele patiënten hiervan de nadeelige, vaak doodelijke gevolgen onder vinden, —

zal deze in staat zijn den Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid behulpzaam te zijn in het door Z. Exc. in de *Staatscourant* van 16 Aug. 11., n°. 191 aangegevene onderzoek in zake de gehoororganen van aanstaande postambtenaren, —

zal deze de vragen, betreffende het gehoororgaan kunnen beantwoorden, die hem door levensverzekering-maatschappijen worden gesteld, —

zal deze den rechter bij forensische zaken op het gebied van otiatric van nut kunnen zijn.

Doch meer mag ik van uw plaatsruimte niet vergen noch van de aandacht van den lezer.

Utrecht, December 1892.

Dr. A. HUIJSMAN.